

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní žalobce: **M. E.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2013, č. j. MPSV-UM/7860/13/9S-ZLK, sp. zn. SZ/454/2013/9S-ZLK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí MPSV ze dne 31. 7. 2013, č. j. MPSV-UM/7860/13/9S-ZLK, sp. zn. SZ/454/2013/9S-ZLK se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 7. 2013, č. j. MPSV-UM/7860/13/9S-ZLK, sp. zn. SZ/454/2013/9S-ZLK bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 18. 3. 2013, č. j. MPSV-UP/289921/13/AIS-ZDP (dále jen „správní orgán I. stupně“) bylo potvrzeno.

Rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka ve Zlíně ze dne 18. 3. 2013, č. j. MPSV-UP/289921/13/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/605302/2012/AIS-ZDP nebyl žalobci přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením. Podkladem pro vydání rozhodnutí byl posudek OSSZ Uherské Hradiště ze dne 4. 3. 2013, dle kterého není schopen zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopen zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona, sice péči o domácnost a osobní aktivity.

V žalobě ze dne 17. 8. 2013 uvedl žalobce, že napadené rozhodnutí žalovaného je nesprávné, namítl, že na jednání posudkového lékaře nebyl přizván, takže lékařským posouzením nebyla učiněna objektivní představa o jeho zdravotním stavu (neurologické postižení Parkinsonovy choroby). Průkazka ZTP mu umožňovala dopravu k lékaři do specializovaného zařízení ve Fakultní nemocnici Olomouc. Odebráním tohoto průkazu ztratil tak možnost léčit se na specializované klinice, doprava do uvedeného zařízení je pro něho ekonomicky náročná. Postupem žalovaného se cítil poškozen v jeho právech. Uvedl, že posudkové hodnocení a závěr i doplňujícího posudku PK MPSV ČR v Brně se nezakládá na pravdě, je smyšlené a zavádějící. Nebylo zohledněno, že není bez ortopedických pomůcek schopen chůze delší než 30 metrů. Navrhl proto, aby rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 26. 11. 2013 uvedl, že dle ust. § 70 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jejíž vydání závisí výlučně na posouzení zdravotního stavu osob nebo technického stavu věci, pokud sama o sobě neznamenaají právní překážku výkonu povolání, zaměstnání nebo podnikatelské popř. jiné hospodářské činnosti, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. V daném případě se jedná o takovéto rozhodnutí.

K předmětu řízení uvedl, že žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením podal žalobce u Úřadu práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně dne 29. 8. 2012. Na základě posudku lékařky OSSZ Uherské Hradiště ze dne 4. 3. 2013 bylo zjištěno, že se nejedná o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, nejde o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý, není schopen zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona, není schopen zvládat péči o domácnost a osobní aktivity. Následně poté poskytl správní orgán I. stupně možnost žalobci seznámit se a vyjádřit k podkladům rozhodnutí (citované sdělení ze dne 6. 3. 2013 doručenou žalobci dne 8. 3. 2013). Dne 18. 3. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MPSV-UP/289921/13/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/605302/2012/AIS-ZDP, jímž nebyl přiznán žalobci průkaz osoby se zdravotním postižením. Z podnětu odvolání byl zdravotní stav posuzovaného zhodnocen PK MPSV ČR dne 13. 6. 2013 a dne 19. 7. 2013. Po vyhodnocení všech skutečností dospěla posudková komise k posudkovému závěru pro nepřiznání průkazu osoby se zdravotním postižením (dále jen „OZP“). Následně poté žalovaná vydala rozhodnutí dne 31. 7. 2013, jímž odvolání žalobce zamítla a přezkoumávané rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Na základě výše uvedeného žalovaný navrhl, aby soud žalobní návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) v návaznosti na § 70 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Bude-li

žalobní nárok meritorně projednán, pak navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

V připojeném správním spisu je evidovaná žádost žalobce o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením ze dne 29. 8. 2012, sociální šetření provedené dne 20. 9. 2012 sociální pracovníci, posudek lékařky OSSZ Uherské Hradiště ze dne 24. 10. 2012 obsahující souhrn zdravotnické dokumentace, skutková zjištění a posudkové hodnocení, dle kterého se jedná u posuzovaného o nepříznivý zdravotní stav při idiopatické Parkinsonově chorobě, při axonálně-demyelinizační neuropatii dolních končetin, chronickém algickém polytopním páteřním syndromu. Dle sociálního šetření se pohybuje po bytě s pomocí jedné francouzské hole, na dvůr používá dvě francouzské hole nebo chodítko. Do obytné části vedou schody, které jsou opatřeny schodolezem. Stravu si sám nepřipraví, sdělil, že ji nepokrájí, často nutno stravu mixovat, protože má potíže s polykáním. Nají se sám. Někdy potřebuje pomoc s oblékáním. Ranní hygienu zvládá, při koupání potřebuje pomoc, neholí se. Na WC si zajde, na užívání léků dohlíží dcera nebo manželka. Je komunikativní, orientovaný. O domácnost pečuje manželka. Během dne cvičí, poslouchá rádio nebo si čte, kontakty s ostatními lidmi příliš neudržuje. Bylo zjištěno, že nezvládá základní životní potřeby, a to osobní aktivity a péči o domácnost. Posudkový závěr zněl, že nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Žalobce byl vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí (sdělení správního orgánu I. stupně ze dne 29. 10. 2012 doručené žalobci dne 31. 10. 2012). Ačkoliv byl poučen podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu v citované výzvě, této možnosti nevyužil.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 20. 11. 2012 č. j. MPSV-UP/1431335/12/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/605302/2012/AIS-ZDP nebyl jmenovanému přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením. Proti rozhodnutí podal odvolání, rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 1. 2013, č. j. MPSV-UM/757/13/9S-ZLK, sp. zn. SZ/1067/2012/9S-ZLK bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc vrácena k novému projednání, neboť nebyl pořízen potřebný samostatný posudek OSSZ o schopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace a o stupni závislosti podle ust. § 35 odst. 3 zákona o poskytování dávek OZP. V návaznosti na vyslovený právní závěr byl vyžádán posudek OSSZ Uherské Hradiště, který byl vypracován dne 4. 3. 2013. Posudek byl vypracován bez účasti žalobce, k jednání jmenovaný nebyl přizván. Posudkové zhodnocení bylo obsahově zcela totožné s hodnocením učiněným v posudku ze dne 24. 10. 2012. Posudkový závěr byl učiněn dle ust. § 35 zákona č. 329/2011 Sb. (nikoliv pro účely příspěvku na péči podle zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění tak, jak provedeno posudkem OSSZ Uherské Hradiště ze dne 24. 10. 2012), a to se závěrem, že se nejedná o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Ve spise se dále nachází výzva správního orgánu I. stupně ze dne 6. 3. 2013 doručená žalobci dne 8. 3. 2013 týkající se poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu. V sepsaném protokolu se jmenovaným dne 11. 3. 2013 vyjádřil žalobce nesouhlas s posudkem LPS OSSZ Uherské Hradiště, poukázal na novou lékařskou zprávu ze dne 4. 2. 2013 z Fakultní nemocnice Olomouc, MUDr. Menšíkové založené ve zdravotní dokumentaci MUDr. Mrazíkové.

Dne 20. 3. 2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MPSV-UP/289921/13/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/605302/2012/AIS-ZDP, jímž nebyl přiznán jmenovanému průkaz osoby se zdravotním postižením. Dne 2. 4. 2013 podal žalobce odvolání.

V rámci odvolacího řízení byl vyžádán a vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 13. 6. 2013. V obsahu posudku je uvedeno, že „*dne 20. 5. 2013 byla posuzovanému zaslána informace o posouzení v nepřítomnosti a o dalším postupu PK MPSV Brno. Posudková komise prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostačující k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru*“. K dispozici měla spis OSSZ Uherské Hradiště a zdravotní dokumentaci, sice lékařský nález PL MUDr. D. Mrazíkové ze dne 5. 10. 2012, neurologické vyšetření MUDr. K. Menšíkové ze dne 2. 10. 2012 a propouštěcí zprávu z neurologické kliniky Lékařské fakulty UP a FN Olomouc – hospitalizace od 11. 10. Do 20. 10. 2012. Zároveň zohlednila i sociální šetření ze dne 20. 9. 2012. K námitkám odvolatele uvedla, že byla znovu zhodnocena doložená odborná dokumentace i z hlediska Parkinsonovy choroby, taky z hlediska bolestivého syndromu páteře. Z hlediska mobility nebyly prokázány těžké poruchy funkce nosného a pohybového aparátu ve smyslu těžkých paretických postižení, těžkého omezení funkce kloubů nebo páteře. Stav mobility byl hodnocen s použitím facilitátorů (hole, madla, zábradlí, chodítka, opora o nábytek, apod.). Z hlediska orientace nebyly prokázány těžké poruchy duševní ani smyslové, které by byly objektivním podkladem pro neschopnosti zvládnutí základní životní potřeby orientace. Na základě provedeného přezkumu byl potvrzen posudkový závěr lékaře OSSZ Uherské Hradiště, tzn. že ke dni vydání napadeného rozhodnutí z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen zvládat dvě základní životní potřeby, tj. osobní aktivity a péči o domácnost. Nepovažoval se proto dle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách v platném znění, za osobu závislou na pomoci jiné osoby.

Po doručení citovaného posudku zjistil žalovaný, že posudková komise neměla k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci vedenou u ošetřující lékařky MUDr. Mrazíkové, proto byl vyžádán doplňující posudek, který byl vypracován dne 19. 7. 2013 v nepřítomnosti účastníka opět s uvedením, že „*PK MPSV prostudovala podkladovou dokumentaci, která byla dostačující k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru*“. Posudková komise měla k dispozici posudkovou dokumentaci MUDr. Mrazíkové, ve které je záznam ze dne 12. 3. 2012 „posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel – schopen“. Dále byl posudkově vyhodnocen i nález – neurologická zpráva MUDr. Kateřiny Menšíkové ze dne 14. 2. 2013, na niž poukázal žalobce při sepisu protokolu ze dne 11. 3. 2013. Posudková komise zhodnotila nálezy z neurologických vyšetření, uvedla, že od posudkového zhodnocení ze dne 13. 6. 2013 nedošlo ve zdravotním stavu k zásadní změně odůvodňující již přijatý posudkový závěr. Neurologicky je stav stabilizovaný na zavedené léčbě. Zdravotní stav byl posuzován dle posudkových kritérií odpovídajících právní úpravě účinné ode dne 1. 1. 2012. Těžké poruchy funkce nosného a pohybového aparátu ve smyslu těžkých paretických postižení, těžkého omezení funkce kloubů nebo páteře nebyly prokázány. Posuzovaný je schopen samostatné chůze o holích, na delší vzdálenost se dopravuje autem, dle záznamu je schopen řídit motorové vozidlo. Je limitován neurologickou symptomatikou i bolestmi páteře, bez kořenové symptomatiky. Incipientní kognitivní deficit, MMSE 28, nedochází ke zhoršování kognitivních funkcí, oproti minulým vyšetřením. Zdravotní stav nevykazuje změnu, která by vedla k nezvládnutí mobility, orientace a ostatních základních životních potřeb v přiměřeném standardu s využitím kompenzačních pomůcek, mimo uznané potřeby – osobní aktivity a péče o domácnost. Učiněný posudkový závěr byl totožný s posudkovým

závěrem ze dne 13. 6. 2013, sice, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Zdravotní stav byl dlouhodobě nepříznivý ve smyslu § 3 písm. c) citovaného zákona z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu však nebyl neschopen zvládat základní životní potřeby uvedené v § 9 odst. 1 písm. a) nebo b) citovaného zákona, ani nebyl neschopen zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby. Následně poté bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2013, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností, úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s.ř.s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba je důvodná.

Ve smyslu ust. § 35 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., v platném znění, o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením se řízení zahajuje na základě písemné žádosti podané na tiskopisu předepsaném ministerstvem.

Dle ust. § 35 odst. 2 citovaného zákona žádost podle odstavce 1, kromě náležitostí podání podle správního řádu, dále obsahuje označení praktického lékaře, který registruje žadatele o průkaz osoby se zdravotním postižením.

Dle ust. § 35 odst. 3 citovaného zákona pro účely řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením požádá krajská pobočka Úřadu práce příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení o posouzení schopnosti žadatele zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace o posouzení stupně závislosti; při rozhodování o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vychází krajská pobočka Úřadu práce z tohoto posudku.

Dle ust. § 35 odst. 4 citovaného zákona pro řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dále platí obdobně ust. § 22 odst. 3 a § 24 až § 26 s tím, že rozhodnutí se vydává jen v případě zamítnutí jeho vydání.

Dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb.,- Vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby - jsou stanovena tato posudková kritéria:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

Soud se v první řadě zabýval otázkou, zda řízení o průkazu osoby se zdravotním postižením je vyloučeno ze soudního přezkumu, jak navrhl žalovaný, či zda soudnímu přezkumu podléhá.

Soud v této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 6. 1. 2010, č. j. 3 Ads 110/2009-49, který byl publikován pod č. 2018/2010 Sb. NSS), dle níž soudnímu přezkumu podléhají rozhodnutí o příspěvku na péči. Podle tohoto rozsudku „*příspěvek na péči se podle ust. § 7 zákona o sociálních službách poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci, a to ve výši stanovené na základě zjištěného stupně závislosti, které vymezuje ust. § 8 zákona. Ačkoliv byl zákonem o sociálních službách nově zavedený příspěvek na péči upraven jako dávka sociální péče, nebylo rozhodnutí v této věci zákonodárcem zařazeno mezi rozhodnutí o dávkách sociální péče vyloučená ze soudního přezkumu. Nejvyšší správní soud zde poznamenává, že dávky sociální péče i dávky osobám se zdravotním postižením (příspěvek na mobilitu, příspěvek na zvláštní pomůcku, průkaz osoby se zdravotním postižením přitom mají obdobný charakter jako příspěvek na péči – vzhledem k tomu, že jsou poskytovány v rámci péče o zdravotně postižené občany, závisí jejich přiznání rovněž převážně na posouzení zdravotního stavu). Nejvyšší správní soud závěrem zdůrazňuje, že v případě pochybností je zapotřebí jakékoliv výluky ze soudního přezkumu interpretovat restriktivně, tj. ve prospěch soudního přezkumu; jiný přístup by ve svých důsledcích mohl být odepřením spravedlnosti – denegatio ius titiae“.*

Vzhledem k tomu, že pro účely průkazu osoby se zdravotním postižením se posuzuje schopnost žadatele zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, a to stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči, soud má s ohledem na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu za to, že rovněž rozhodnutí ve věci přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením soudnímu přezkumu podléhá (srov. § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb.). Uvedený názor dále soud opírá o ust. § 7 odst. 3 s.ř.s. (příslušnost soudů), dle kterého je věcně příslušný krajský soud k řízení ve věcech dávek pro osoby se zdravotním postižením, průkazu osoby se zdravotním postižením... atd.

Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením je vázán na posouzení zdravotního stavu a schopnosti pohyblivosti a orientace žadatele o tento průkaz (§ 35 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb.).

Při hodnocení napadeného rozhodnutí, jakož i procesu, který mu předcházel, zaujal soud stanovisko, že závěry, které žalovaný učinil na základě použitých podkladů, jsou ne zcela

dostatečně odůvodněné, takže zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků i postup ze strany správních orgánů v předmětné věci vyvolává pochybnosti o objektivním posouzení věci.

Předně, ve správním spise se sice nachází sociální šetření ze dne 20. 9. 2012, které bylo provedeno sociální pracovníci čili úřednicí, tudíž nemůže mít dostatečnou vypovídající hodnotu. Soud proto pokládá za chybné hodnocení zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility a orientace a posouzení stupně závislosti bez účasti posuzované osoby, zejména v případě, že se jedná o posuzování i schopnosti zvládnutí mobility. Žalobce v žalobní námítce vyslovil rovněž nesouhlas s tím, že byl posuzován, aniž by byl přibrán k některému jednání, buď posudkového lékaře či PK MPSV. Dle názoru soudu je nutno žadatele k jednání posudkové komise přizvat, anebo alespoň připustit. Důvodem pro takový postup jsou základní zásady správního řízení, podle nichž každý správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy a podle možností jim vycházet vstříc (§ 4 odst. 1, 4 správního řádu). Výjimkou mohou být pouze mimořádné případy, kdy pro nepřizvání nebo nepřipuštění účasti posuzované osoby shledá posudková komise, resp. předseda komise, zvláště zřetele hodné důvody, což však musí být náležitě odůvodněno. V daném případě posudková komise MPSV v Brně v obsahu posudku uvedla pouze, že bylo jednáno v nepřítomnosti posuzovaného, podkladová dokumentace, kterou prostudovala, byla dostatečná k projednání v jeho nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru. Vzhledem k absenci žalobce při přezkoumání jeho zdravotního stavu, toliko na základě lékařských zpráv se jevil být nepřesvědčivý závěr posudkové komise, že „z hlediska mobility nejsou prokázány těžké poruchy funkce nosného a pohybového aparátu ve smyslu těžkých paretických postižení, těžkého omezení funkce kloubů nebo páteře. Stav mobility se hodnotí s použitím facilitátorů (hole, madla, zábradlí, chodítko, oporu o nábytek, apod.)“. Stejně tak se jevil nepřesvědčivý i posudkový závěr, že „z hlediska orientace nebyly prokázány těžké poruchy duševní ani smyslové, které by byly objektivním podkladem k neschopnosti zvládnutí základní životní potřeby orientace“. Vzhledem k tomu, že kritéria k posuzování mobility a orientace jsou vymezeny v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., zaujal soud stanovisko, že v dané věci tak postupováno nebylo.

Krajský soud v Brně na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že napadené řízení trpí vadami řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodu rozhodnutí a dále proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.). Současně soud vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v obsahu soudního rozhodnutí.

Žalobce byl ve věci úspěšný, náhradu nákladů řízení však neuplatnil, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto výrok o náhradě nákladů řízení opírá o § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo

člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. února 2014

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová